

עמ"ת (ירושלים) 26958-11-24 - עלאא אבו רגב (עציר) ע"י נ' מדינת ישראל

עמ"ת (ירושלים) 26958-11-24 - עלאא אבו רגב ע"י נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים
עמ"ת (ירושלים) 26958-11-24
עלאא אבו רגב (עציר) ע"י
עו"ד אייל לידני
נגד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
בית המשפט המחוזי בירושלים
[26.11.2024]
כבוד השופט נתנאל בנישו
ב"כ עו"ד
החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ע' גרינבאום) מיום 7.11.24, בה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
כתבי האישום

נגד העורר הוגשו שני כתבי אישום, המייחסים לו שתי עבירות. כתב האישום הראשון מכיל עבירה של מעשה מגונה, שבוצע על פי הטענה, באחות בית החולים הדסה הר הצופים, ביום 23.10.24, כאשר העורר נגע בה בכתפה ובישבנה. כתב האישום השני עניינו הפרות נטענות של צו פיקוח ומעקב על עברייני מין הקיים בעניינו של העורר, בכך שהחזיק וצפה בחומרים פורנוגרפיים וכן באמצעי מדיה, כאשר נטל את מכשיר הטלפון של אחיו וצפה באמצעותו בתכנים כאמור, בניגוד לתנאים שנקבעו בצו הפיקוח בעניינו.
החלטת בית משפט קמא

עיקר הדיון בפני בית משפט קמא נסב סביב שאלת התשתית הראייתית לאישום הראשון. לאחר שבית המשפט קמא שמע את טענות הצדדים בעניין ואף עיין בראיות, הגיע למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה, בדמות הודעותיה של המתלוננת. בית המשפט הוסיף כי אמנם בסרטון המתעד את הזירה נצפית רק נגיעה בכתף, אך הסרטון מתעד רק חלק מהאירוע. עוד הסתמך בית משפט קמא בהחלטתו על העובדה כי המשיב אישר בחקירתו כי נגע בישבנה של המתלוננת, לאחר מספר הכחשות בעניין.

באשר לכתב האישום השני, קבע בית משפט קמא כי קיימות לגביו ראיות לכאורה מסוימות, אך אלה נגועות ב"חולשה ראייתית".

אשר לעילת המעצר, קבע בית המשפט כי מדובר במשיב כבן 30, בעברו 3 הרשעות קודמות, בין היתר, בגין מעשים מגונים והפרת צווי פיקוח. בשים לב למסוכנות הרבה הנשקפת ממעשי העורר ומהרשעותיו הקודמות וכן לנוכח הפרת הצו, המלמדת על העדר יכולת לתת אמון בעורר, שלל בית המשפט קמא אפשרות להיזקק לחלופה. הערר ותשובת המשיבה

מכאן הערר, במסגרתו מרכז ב"כ העורר את טענותיו באשר לתשתית הראייתית.

בעניין זה, סוקר ב"כ העורר את התפתחות גרסת המתלוננת, כדבריו. ב"כ העורר מציין כי תחילה דיברה המתלוננת על אירוע אחד, בו נגע בה העורר בכתפה ובישבנה. בהמשך, לאחר שהמתלוננת עומתה עם סרטון מצלמות האבטחה בה לא נראית נגיעה בישבן, תיקנה את דבריה ופירטה כי האירוע התרחש בשני שלבים. לדעת הסנגור, יש בעובדה זו כדי ליצור ספק מובנה בנוגע למהימנות המתלוננת, ולאפשרות להתבסס על דבריה.

באשר להודאה הנטענת של העורר, מציין בא-כוחו כי מדובר באדם המצוי על סף פיגור, אשר לו רקע נפשי הכולל מספר אשפוזים, שניכר מרצף חקירתו שאולץ למסור את הודאתו, למרות הכחשותיו החוזרות. במצב דברים זה, לדעת הסנגור, נדרש היה שהעורר יחקר על ידי חוקר מיוחד, מיומן לכך.

עוד מפנה ב"כ העורר לסרטון מצלמות האבטחה בו מתועדת נגיעה בכתף בלבד. הסנגור תוהה מדוע לא צורפו לתיק סרטונים של מצלמות נוספות, אשר היו עשויות לאשר או לשלול את גרסתה המאוחרת של המתלוננת.

גם בנוגע להפרת צווי הפיקוח, טוען הסנגור להעדר תשתית ראייתית, כאשר לתיק צורפו מסמכים בלתי קריאים, אשר העורך שלהם לא נחקר כלל.

ב"כ המשיבה רואה את הדברים באופן שונה לחלוטין. לדבריו, לא נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא. התשתית הראייתית בנוגע למעשים המגונים ברורה. היא כוללת עדות המתלוננת וכן תימוכין, הן בהודאת המשיב והן בסרטון. בעניין זה, מציין בא-כוח המשיבה כי גם אם בסרטון נראה רק חלקו הראשון של אירוע, הנגיעה בכתף, אין הדבר סותר את עדותה של המתלוננת, שמסרה כי החלק השני של האירוע התרחש במקום אחר. גם בנוגע לכתב האישום השני, מפנה בא-כוח המשיבה לראיות הקיימות בתיק, אשר הוא סבור שיש בהן די.

באשר לגביית הודאת העורר על ידי המשטרה, טוען בא כוח המשיבה כי הייתה התרשמות של השוטר שניתן לגבות את אמרתו ללא צורך בחוקר מיוחד.

מכל מקום, מציין בא כוח המשיבה כי מדובר בעורר אשר הפר את תנאי הפיקוח בעניינו ועל כן, בצדק, קבע בית משפט קמא שאין לתת בו אמון.

דיון והכרעה

כאמור, עיקרו של הערר מופנה לשאלת קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לעבירת המעשים המגונים.

כידוע, בשלב זה של הדיון נבחנות הראיות על פניהן, כאשר השאלה אותה מציב בית המשפט בפניו היא האם גלום בהן פוטנציאל להרשעה, אם לאו.

על אף ההסתייגויות של בא כוח העורר בנוגע לעדותה של המתלוננת, אשר בחלקן אכן יצריכו בירור נוסף, לא התרשמתי כי נפגעה באופן מהותי תוקפה של עדות המתלוננת, בשלב זה של ההליך.

כבר בסמוך לאירוע, מסרה המתלוננת לשוטר שהגיע לזירה כי העורר נגע בכתפה. בתגובה היא הסתובבה ואמרה לו "מה אתה עושה". לאחר מכן, העורר התקרב אליה עוד, קירב את פניו אליה ונגע בה בישבן. המתלוננת אף מסרה, כי העורר נגע בה בעוד מקומות בפלג גוף העליון, אך מרוב לחץ אינה זוכרת ולא שמה לב. תגובתה הסוערת של המתלוננת לאירוע, אשר אף תועדה במצלמות אבטחה, תואמת את דבריה לשוטר כאמור, והיא אכן תומכת בגרסתה כי העורר לא הסתפק בנגיעה בכתפה.

בהמשך הדברים מסרה המתלוננת שתי אמרות. באמרתה הראשונה מיום 23.10.2024 חזרה על הדברים כאמור, תוך שהיא מציינת שזוכרת בוודאות שהעורר נגע בישבנה. באמרתה מיום 27.10.2024, לאחר שהוצג בפניה סרטון האירוע, שינתה מעט את גרסתה וציינה כי אחרי שהעורר נגע בכתפה, היא הסתובבה קצת, העיפה אותו, כדבריה ואז נעמדה בדלת הכניסה לחדר אחר, שם התקרב אליה שוב העורר ונגע בה בישבן ואולי במקומות נוספים. לדברי המתלוננת, באותו מקום אין מצלמות.

כאמור, יש בגרסתה המאוחרת של המתלוננת שינוי מסוים מתיאור הדברים בגרסאותיה המוקדמות יותר. יתרה מזו, כאמור, התיעוד היחיד הקיים הוא של נגיעה בכתף.

על אף האמור, גרעין העדות נותר כפי שהיה - היינו, נגיעה בכתף וכן בישבן. אין לשלול את הטענה שבדבריה הראשונים לא הסבירה המתלוננת באופן מדויק את הדברים. יתרה מזו, לא מתקיימת סתירה חזיתית בין דבריה בחקירה הראשונה ובמפגש עם השוטר בסמוך לאירוע, לבין הפירוט שנמסר ביום 27.10.2024. אף היעדר תיעוד הנגיעה בישבן, מוצאת הסבר בדבריה של המתלוננת. בסרטון, שהיה מקום לצרף לתיק החקירה גרסה מלאה יותר שלו, נראה העורר נוגע בכתף המתלוננת ובהמשך מתרחק מהמקום, אך חוזר אחורה לכיוון אליו הלכה המתלוננת.

לצד האמור, עומדת הודאתו של העורר. אכן, ניכר כי העורר סובל ממוגבלות כלשהי, ועל כן יש להתייחס לדבריו בזהירות הנדרשת. זאת במיוחד לאור העובדה שתחילה הכחיש נגיעה בישבן למרות שהודה בנגיעה בכתף, ורק לאחר שורה של שאלות של החוקר הודה גם בנגיעה באזור זה. אולם, על אף ההסתייגות האמורה, גם כאן יש בדברים, על פניהם, להוות ראיה לחובתו של העורר.

לטעמי, גם בהינתן התהיות שהועלו על ידי הסניגור, קיים פוטנציאל הרשעה מבוסס, בתשתית הראייתית הקיימת. לנוכח האמור, לא התרשמתי שקביעת בית משפט קמא בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה אינה מבוססת.

בנסיבות אלה, בהתקיים תשתית ראייתית לעבירה המרכזית, בשים לב למסוכנות הנלמדת מביצוע העבירה על ידי אדם שכבר הורשע בעבירות דומות, ולחובתו אף הפרות של צווי פיקוח, אכן מתקיימת עילת מסוכנות ברמה שאינה מאפשרת להזדקק לחלופה.

סופו של דבר, אני דוחה את הערר.

בהתאם להסכמת הצדדים, מזכירות בית המשפט תעביר אליהם החלטה זו.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ה, 26 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.